

Vigyázz, király!

2010 január 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Móser Zoltán fantasztikus cikksorozata a régmúlt id?k, az elfelejtett Magyarország kincseit mutatja meg nekünk ebben a párját ritkító sorozatban, mely a Magyar Nemzet hétvégi magazinjának volt elengedhetetlen tartozéka. Utazzon velünk, ismerjük meg együtt Magyarországot.

Legalább olyan különös volt azt hallani, hogy a nagylózsi (Sopron megye) temet?ben álló román kori templomnak Szent István a titulusa, mint megpillantani a királyfejet a helyreállított m?emlék déli bejáratánál. Hogyan, honnan került ide? A régészeti feltárás nyomán bizonyossá vált, hogy a templom már a XI. század vége el?tt állt, de kés?bb, a XII. századtól többször b?vítették. Tehát ez a fej már megvolt (lehet, hogy nem itt a kapubélletben), és „hallhatta” a közeli csatazajt 1273 októberében, amikor IV. (Kun) László hada kisebb veszteséget okozott II. Ottokár cseh király seregének.

1273-ban a német–cseh sereg betört az országba, és elfoglalta Nyitrát, Gy?rt, Körmendet. Kés?bb maga Ottokár is bevonult, elfoglalta Pozsonyt, Nagyszombatot – árulás által Sopront is –, és a Rábáig hatolt el?re. Ennek vonalát vitézül védte a magyar sereg: az ellenséges hadat visszaszorította, s?t még Ausztriába is becsapott, de az elvesztett várakat nem tudta visszanyerni. Ilyen er?kifejtésre nem volt képes a zilált ország.

„Az oligarchiában ekkor két nagy hatalmi összpontosulás alakult ki, amelyek változó szerencsével elkeseredett harcot folytattak egymással az államapparátus fölötti hatalomért. A király képtelen volt arra, hogy a kialakuló köznemességet, természetes szövetségesét pozíciójának meger?sítésére mozgósítsa az oligarchia ellen.” Uralkodása kezdetén a fiatal királyról az a vélemény alakult ki, hogy legnemesebb el?deinek példáját követi. „Azonban hamarosan gátlástalan pszichopatává vált, aki sem kötelességet, sem felel?sséget nem ismert, uralkodóként saját életét akarta élni, ám kun szokás szerint. Önkénye lett a legfels?bb törvény, és végül mongol mintára megszervezett pogány kíséretének nyers er?szaka maradt számára az egyetlen uralkodói eszköz. Feleségét, a nápolyi Anjou királylányt, Izabellát kolostorba záratta, magát kun szeret?k karjaiba vetette, egy tatár fejedelem lányát akarta feleségül venni, és azzal fenyeget?zött, hogy az esztergomi érsekt?l és püspöktársaitól Rómáig az egész pereputtynak tatár kardokkal fogja fejét vétetni. Az abszurd harcban, amely az országot még mélyebb nyomorba taszította, a történelem kerekét visszafordítani próbáló királynak el kellett pusztulnia – írja Bogyay Tamás. – Alig volt 28 éves, amikor saját kunjai gyilkolták meg.”

Ez a néma k? sok mindent látott, s ha a fentebb leírtakból minden igaz, akkor nemcsak az itteni csatákról hallott, hanem a király szégyenér?l és g?gjér?l is bizonyosan. Ha sokáig néztem, a hangját is hallani véltem. Olyasfélét mondott nekem ez a néma száj, mint amit a pápa írt egyik levelében Lászlónak: „Vigyázz, király! És gondold meg, hová vezetnek, és ki vezet!”

Móser Zoltán, mno.hu

Ajánló